

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoP/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204810
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8816204810.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci starostlivosti súdu o mal. I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Vranov nad Topľou, na návrh matky: E. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, t.č.: H. XX, XXX XX J., M. republika, za účasti otca: E. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, t.č. A. kirk XX, F. K. Q. F I., zast. E.. M. B., advokát, AK so sídlom Kalinčiakova 10, Vranov nad Topľou, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Vranou nad Topľou, č.k. 8P/128/2016-24 zo dňa 08.11.2016, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku ktorým súd prvej inštancie zvýšil výživné zo strany otca na maloletú I. zo sumy 40,- Eur na sumu 100,- Eur od 24.06.2016 do budúcnosti, vo výroku o dlžnom výživnom a vo výroku o trovách konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom zvýšil výživné zo strany otca na maloletú I. zo sumy 40,-eur na sumu 100,-eur mesačne počnúc dňom 24.6.2016, II. výrokom zaviazal otca zaplatiť dlžné zvýšené výživné vo výške 254,-eur za obdobie od 24.6.2016 do 31.10.2016 do 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia, III. výrokom v prevyšujúcej časti návrh matky zamietol, IV. výrokom návrh otca na zníženie výživného zamietol a V. výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine, výrok o trovách konania § 52 CMP.

3. Vychádzal zo zistenia, že od poslednej úpravy výživného (r. 2011) došlo na strane maloletej k podstatnej zmene pomerov, nakoľko začala navštevovať strednú školu a celkové náklady na zabezpečenie jej potrieb sa s pribúdajúcim vekom zvýšili. Otec maloletej žije v I. od roku 2009, je zamestnaný a dosahuje pravidelný príjem. Pri ostatnej úprave výšky výživného otec v zahraničí pracoval len príležitostne brigádnicky. Vzhľadom na dobu jeho pobytu v zahraničí, nadobudnuté pracovné skúsenosti a možnosti otca v krajine kde žije pracovať, mal súd za preukázané, že je v jeho možnostiach a schopnostiach podieľať sa na zabezpečení výživy dcéry sumou 100,-eur mesačne. Dlžné zvýšené výživné určil nasledovne: 60,-eur *4 mesiace a 14,-eur za 7 dní mesiaca jún (24.6.2016-31.10.2016).

4. Proti výrokom I. a II. rozsudku podal odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu otec poukazujúc na § 365 ds. 1 písm. h/ CSP. V odvolaní namietal, že súd v rámci vykonaného dokazovania síce zistil skutkový stav veci, no domnievam sa, že uvedenú vec nesprávne právne posúdil. Odvolaním napadol rozsudok najmä preto, že považuje určené výživné za neprimerane vysoké, a to vzhľadom na jeho zárobkové a osobné pomery. Ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, súdu dokladoval svoje zárobkové pomery a preukázal aj jednotlivé výdavky so životnými nákladmi vo Veľkej Británii. Z

takto vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že nie je v jeho príjmových možnostiach uhrádzať výživné vo výške, ako to určil súd. Rovnako nesúhlasí s tvrdeniami, ktoré uviedla matka maloletej, že sa o dcéru nezaujíma a nijakým iným spôsobom jej neprispieva. Dcéra otca poprosila, či by jej nemohol zaslať výživné za 2 mesiace, nakoľko musela odcestovať do Českej republiky. Na jej žiadosť otec zaslal výživné za 2 mesiace vopred. Rovnako nie je podľa otca pravdou, že dcére neposlal výživné, výživné na dcéru vždy riadne plnil. Okrem plnenia si svoje vyživovacej povinnosti dcére poslal oblečenie prostredníctvom matky, ktorá žije na Slovensku a ktorá jej ho odovzdávala. Uvedené oblečenie dcére posielal nie preto, že musel, ale preto, že to chcel, aby mala veci na úrovni jej rovesníkov. Matka maloletej sa o dcéru dlhodobo nestarala, dcéra nechodila do školy a z uvedeného dôvodu bolo z 2 posledných škôl vylúčená. Takéto správanie matky nesvedčí o úprimnom záujme o dcéru, ani o príkladnej starostlivosti. Matka svojím nezaujmom o dcéru spôsobila, že táto sa začala správať ku otcovi negatívne, nekomunikovala s ním a priepasť medzi nimi sa prehľbovala. Súdom zvýšené výživné považuje za neprimerane vysoké aj vzhľadom k tomu, ako bola upravená jeho vyživovacia povinnosť pred jeho zvýšením, a to vo vzťahu k zmene pomerov jednak na strane maloletej ako aj na otcovej strane. Podľa názoru otca nedošlo k tak podstatnej zmene pomerov na jeho strane, ktoré by odôvodňovali výrazné zvýšenie výživného o takmer 150 %. Matka nepreukázala výdavky, ktoré má spojené s výživou dcéry. K zmene pomerov došlo práve na strane jeho manželky, ktorá v čase poslednej úpravy výživného nemala skoro žiaden príjem a v súčasnosti je jej priemerný mesačný príjem na úrovni 700,- Eur mesačne. Matkou uvádzaný nájom v sume 9.000 CZK je výdavok spojený s domácnosťou a tento je povinný hradiť rovnako aj jej súčasný partner, ktorého zárobkové pomery sú na obdobnej úrovni ako príjmy manželky. Nie je teda pravdou, že na úhrade nákladov na bývanie sa podieľa sama. Otec je toho názoru, že pri rozhodovaní o výške výživného boli nedostatočným spôsobom zohľadnené ním uvádzané skutočnosti. Za čas, kedy pracoval sa jeho priemerný mesačný príjem od poslednej úpravy výživného nezvýšil. V zahraničí pracuje ako nízko kvalifikovaný zamestnanec, žije v nájomnom sociálnom byte a nemá príjem, ktorý by mu dovoľoval uhrádzať výživné v súdom stanovenom rozsahu. Všetky svoje príjmy a výdavky relevantným spôsobom súdu preukázal a domnieva sa, že tieto neboli brané v zreteľ pri rozhodnutí, a teda súd vec nesprávne právne posúdil. Z vyššie uvedených dôvodov na podanom odvolaní trval a navrhol mu vyhovieť. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil a určil výživné na úrovni 70,- Eur mesačne.

5. Ani matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadřili.

6. Odvolací súd na základe podaného odvolania, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle zásad uvedených v § 379 a násl. CSP, § 62 a § 65 CMP, bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a *contrario* dospel k záveru, že odvolanie otca je nedôvodné.

7. Pokiaľ ide o oba napadnuté výroky, odvolací súd uvádza, že bol súdom prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a konštatuje, že pri zmene výšky výživného a určení dlžného výživného súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky kritéria dané § 62 ods. 1,2,3, 4, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine a na zvýraznenie toho ešte dodáva, že v prejednávanej príhode došlo jednoznačne k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, a to v dôsledku jej fyzického dospievania, ako aj v súvislosti so štúdiom na strednej škole, čím nepochybne došlo k zvýšeniu nákladov na zabezpečenie základných potrieb maloletej, a na strane druhej, nedošlo k závažnej a odôvodnenej negatívnej zmene pomerov na strane otca, práve naopak, jeho pomery sa zastabilizovali. Zákon o rodine kogentne upravuje právo dieťaťa na výživu a každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor svojho minima zabezpečiť jeho výživu. Otec nemá inú vyživovaciu povinnosť. K odvolacej námietke otca, že matka má hradiť len polovicu nájomného, odvolací uvádza, že súd prvej inštancie správne ustálil, že za celý byt sa platia poplatky okolo 18.000,- CZK a matka platí z toho mesačne polovicu 9.000,- CZK. Teda táto odvolacia námietka otca nie je dôvodná. Opačne však čo do bývania otca, na poplatkoch by sa mala podieľať jeho priateľka, ktorá v byte býva so svojím dieťaťom. Otec má povinnosť podieľať sa iba na výchove tohto dieťaťa. K ďalšej odvolacej námietke otca, odvolací súd uvádza, že matka riadne zdokladovala, že uhradila za pomôcky pre maloletú do školy 6.000,- CZK. Uvedené vyplýva aj z potvrdenia strednej odbornej školy J., T. 508. W. si maloletá riadne plní školskú dochádzku a zameškala iba 61 riadne ospravedlnených hodín. Nie menej dôležitou je aj skutočnosť, že k zvýšeniu výživného došlo po 5-tich rokoch.

8. Odvolací súd tak potom oba odvolaním napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie s osvojením si odôvodnenia ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.